

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/16/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8622010023
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8622010023.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Mariána Sninského, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25.06.2024, v trestnej veci odsúdeného A. A., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-2T/3/2022 zo dňa 18.04.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. A..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona vyslovil, že ods. A. A., nar. XX.XX.XXXX vo B., trvale bytom C. XX, ktorý bol trestným rozkazom Okresného súdu Svidník č.k. 2T/3/2022-173 zo dňa 28.04.2022, právoplatným dňa 28.05.2022, odsúdený pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, pričom výkon uloženého trestu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov, sa v skúšobnej dobe neosvedčil a uložený trest vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd odsúdeného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu dňa 05.06.2024 sťažnosť. Namietal, že napriek skutočnosti, že bol počas skúšobnej doby právoplatne odsúdený za trestný čin, počas trvania skúšobnej doby viedol riadny život v súlade s právnymi predpismi a dobrými mravmi. Trestný čin, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/3/2022 zo dňa 28.04.2022, spáchal, keď mal len 19 rokov. Ďalší skutok, za ktorý bol odsúdený v konaní sp. zn. 10T/39/2023, spáchal dňa 30.08.2023, len tri mesiace pred koncom skúšobnej doby, t.j. od toho času uplynul už takmer rok, pričom počas tejto doby dodržiaval právne predpisy, nespáchal iný trestný čin ani priestupok. Peňažný trest, ktorý mu bol uložený v konaní pod sp. zn. 10T/39/2023 spláca v súlade s predmetným rozhodnutím. Uviedol, že na základe pracovnej zmluvy zo dňa 10.05.2024 pracuje pre spoločnosť D. B. B., so sídlom E. XXXX, F.. Pred nástupom do zamestnania podnikal ako samostatne zárobkovo činná osoba od 07.01.2021, až do pozastavenia živnostenského oprávnenia ku 10.05.2024. Aktuálne pracuje v Nemecku, na turnusy, kedy tri týždne trávi v Nemecku, jeden týždeň je doma. Má priateľku šesť mesiacov, s ktorou býva v rodinnom dome spolu so svojou rodinou, mamou, otcom, tromi bratmi a starou mamou. V domácnosti je nápomocný, prispieva finančne na domácnosť. V rodinnom živote nemá žiadne problémy, žije v súlade so zákonom, dodržiava pravidlá. Alkohol pije príležitostne, výrazne menej ako v minulosti. Jeho život je sústredený na rodinu, priateľku, prácu, má plán sa osamostatniť a žiť s priateľkou. Zdôraznil, že počas skúšobnej doby viedol riadny život, je aktívny v dani v obci, kde má trvalé bydlisko a tiež v rámci farnosti. Odsúdený poukázal na to, že pod vedením riadneho života počas skúšobnej doby sa rozumie najmä dodržiavanie právnych noriem, prejavovanie snahy o nápravu konania, plnenie si pracovných, rodinných a ďalších občianskych povinností. Aj keď jedným z dôležitých znakov je beztrestnosť, tá samotná nemusí vždy znamenať, že podmienene

odsúdený vedie riadny život, a naopak. S odkazom na rozhodnutie č. R 69/1971 uviedol, že dôvodom pre vykonanie odloženého trestu odňatia slobody je nielen skutočnosť, že podmienične odsúdený spáchal v skúšobnej lehote ďalší trestný čin, ale aj skutočnosť, že inak nežil riadnym životom alebo nevyhovelo uloženým podmienkam. Ak odsúdený v skúšobnej lehote závažným spôsobom poruší právne normy najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil. No bez významu nie je ani správanie odsúdeného napr. na pracovisku, či doma, vo vzťahu k rodinným príslušníkom, čo je relevantné pre posúdenie otázky, či obvinený v rozhodnej dobe viedol riadny život. Podmienka vedenia riadneho života je splnená najmä vtedy, ak podmienične odsúdený plní základné povinnosti tak v súkromnom živote, ako aj voči spoločnosti. Riadny život nemožno stotožňovať len s bezúhonnosťou. K hodnoteniu, či odsúdený v skúšobnej dobe viedol riadny život, by mal súd pristupovať komplexne posudzovať jednotlivé skutočnosti týkajúce sa života odsúdeného vo vzájomnej súvislosti. Rozhodnutie o tom, či sa podmienične odsúdený osvedčil alebo nie, závisí od úvahy súdu a individuálnych okolností konkrétneho prípadu. V tomto prípade tak súd nepostupoval a rozhodnutie je preto nesprávne, nezohľadňujúce podstatné skutočnosti vo vzťahu k životu odsúdeného počas skúšobnej doby. Odsúdený, s odkazom na § 34 Tr. zákona, poukázal na to, že výkon trestu odňatia slobody by mal pre neho likvidačné dôsledky, prišiel by o prácu a zárobok, došlo by k narušeniu jeho rodinného a sociálneho života, pričom tieto následky, vo veku 23 rokov by boli neúmerné tomu, čo mal spáchať. Odsúdený tak žiadal, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol o tom, že sa v skúšobnej dobe osvedčil. Alternatívne, s odkazom na § 50 ods. 4 Tr. zákona navrhol, aby súd výnimočne, vzhľadom na okolnosti prípadu ponechal podmieničné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne ustanovil probačný dohľad s uložením obmedzení a povinností, resp. primerane predĺžil skúšobnú dobu.

Krajský súd v Prešove ako sťažnostný súd na podklade včas podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto uzneseniu predchádzalo, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmieničné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,
- primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Krajský súd konštatuje, že rozhodovanie o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe podmienične odsúdenia osvedčil, závisí predovšetkým od posúdenia, či odsúdený počas skúšobnej doby viedol riadny život, či splnil prípadné uložené podmienky a povinnosti, resp. dodržiaval stanovené obmedzenia. Za vedenie riadneho života sa vo všeobecnosti považuje bezúhonnosť odsúdeného; skutočnosť, že odsúdený dodržiava právny poriadok ako aj ďalšie normy občianskej spoločnosti, nepácha priestupky, správne delikty či trestnú činnosť, plní si svoje pracovné a rodinné povinnosti, nezneužíva svoje práva, nevybočuje z pravidiel stanovených spoločnosťou, nenarušuje občianske spolunažívanie; t.j. nedopúšťa sa žiadnej protiprávnej činnosti.

Vychádzajúc z obsahu spisu je zrejmé, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 10T/39/2023 zo dňa 23.01.2024, právoplatným dňa 24.01.2024 uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený peňažný trest vo výmere 600,- eur pričom bolo povolené zaplatiť uložený trest v 12. mesačných splátkach vo výške 50,- eur, k 25-tému dňu v mesiaci tak, aby bola celá suma uloženého peňažného trestu uhradená do jedného roka od právoplatnosti rozhodnutia. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov.

Odsúdenému po právoplatnosti odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/3/2022 zo dňa 28.04.2022 začala plynúť 18-mesačná skúšobná doba podmieneného odsúdenia dňom nasledujúcim od dňa právoplatnosti trestného rozkazu, t.j. od 29.05.2022 do 29.11.2023.

Na verejnom zasadnutí dňa 18.04.2024 rozhodoval súd prvého stupňa o tom, či sa v skúšobnej dobe odsúdený osvedčil alebo sa mu výkon pôvodne podmiennečne odloženého trestu nariadi. Pri rozhodovaní súd vychádzal z vykonaných dôkazov, pričom rozsah vykonaného dokazovania je zrejmy z obsahu zápisnice o verejnom zasadnutí, rovnako tiež z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Ako správne konštatoval súd prvého stupňa, je z obsahu vykonaných dôkazov zrejme, že odsúdený v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia spáchal úmyselný trestný čin. Z trestného rozkazu Okresného súdu Okresného súdu Svidník sp. zn. 10T/39/2023 zo dňa 23.01.2024 vyplýva, že odsúdený bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa dopustil dňa 30.08.2023 tým, že pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával G. F., a kričal na ňu, že nech mu dá nabíjačku, lebo ju zabije, v dôsledku čoho tá utiekla do drevárne za D. H. a v obave, že im ublíži, prebehli do rodinného domu, kde sa zamkli, kde následne odsúdený A. A. do dverí kopal a udieral a o.i. na ne kričal, že rozkope dvere a zabije ich obe, čím tak u týchto osôb vzbudil strach o ich život a zdravie, t.j. inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu.

Z uvedeného je teda bez pochyb zrejme, že odsúdený sa v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia preukázateľne dopustil dňa 30.08.2023 ďalšej úmyselnej trestnej činnosti.

Krajský súd konštatuje, že právoplatné odsúdenie za úmyselný trestný čin spáchaný v čase plynutia skúšobnej doby, samo osebe postačuje na to, aby mal súd daný zákonný podklad pre rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného. Ak podmiennečne odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, najmä ak spácha násilný úmyselný trestný čin, ako tomu tak bolo u odsúdeného, svedčí to spravidla o tom, že sa odsúdený neosvedčil, t.j. že nevedol riadny život.

Krajský súd tak na základe uvedených skutočností zdôrazňuje, že odsúdený nevyužil príležitosť danú mu súdom, aby v prípade vedenia riadneho života v skúšobnej dobe nemusel podmiennečne uložený trest odňatia slobody vykonať. Odsúdený si musel byť pritom plne vedomý skutočnosti, že spáchaním úmyselného trestného činu hrozí premena podmiennečne uloženého trestu. Je tak zrejme, že len hrozba výkonu trestu odňatia slobody v prípade odsúdeného nijako nezabezpečila výchovný efekt a účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Vo vzťahu k sťažnostným námietkam tak súd konštatuje, že tieto nie sú dôvodné. Je bez relevancie, či došlo k spáchaniu trestného činu začiatkom skúšobnej doby, či na jej konci, nespochybniteľným faktom ostáva to, že odsúdený sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti, pričom išlo o istú formu násilného konania, hoci len verbálneho charakteru, voči dvom osobám, ktorým sa vyhrážal. Odsúdená osoba, ktorá je v skúšobnej dobe, je povinná dodržiavať spoločenské pravidlá a zákony počas celého plynutia tejto skúšobnej doby, nie len väčšinu času jej trvania. Vo vzťahu k skutočnosti, že je odsúdený toho času zamestnaný, od mája 2024, krajský súd poukazuje na to, že ide o obdobie po uplynutí skúšobnej doby, ktorá nepodlieha posudzovaniu pri hodnotení podmienok osvedčenia sa.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvého stupňa o neosvedčení sa odsúdeného a o povinnosti vykonať uložený trest odňatia slobody, vrátane rozhodnutia o zaradení odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia z dôvodu, že odsúdený nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody (§ 50 ods. 8 Tr. zákona v spojení s § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona), je zákonné a vecne správne.

Nezistiac procesné pochybenia v konaní okresného súdu krajský súd preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyselne.
jednomyselne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.